

VECKOBLADET

2015:29

151023

41:a årgången

Konstutställningar

Ann Schlyter ställer ut målningar med lundamotiv i Martas café, stadsbiblioteket. Första visning är klockan 17 nu på fredag och sen hänger dom en månad. Sen efter kl 19 bjuder jag på vin och chips hemma (Östervångsvägen 32) och visar målningar med andra motiv.

Välkomna

Sen är det vernissage på Thorlunds galleri på Bankgatan lördag den 31 oktober kl 12 till 16. Där ställer jag ut ett par tavlor i en samlingsutställning med tema Ljus.

Välkomna dit också

Musik i Helgeandskyrkan i Lund

Lördagsmusik

Helgeandskyrkan

24 oktober kl 17

Kathleen Nguyen, piano

2015:29

1

Konsert

Helgeandskyrkan

Söndag 25 oktober kl 17

”His Hand In Ours”

Sharón Clark, sång

Mattias Nilsson, piano

Doc Lounge: PERVERT PARK

PERVERT PARK

27 OKTOBER

Frida Barkfors, Lasse Barkfors

Danmark, 2014

I trailerparken Florida Justice Transitions, den enda i sitt slag i USA, tar de emot sexbrottslingar som ingen annan vill ha till granne. Vi får följa förövarna i deras vardagsliv, medan de kämpar för att förstå sig själva och komma tillbaka till samhället. Pervert Park är en intim och känslös film som har deltagit i tävlan på flera stora festivaler världen över.

Fråga till oppositionen i fullmäktige

Träffpunkten lurade ni av oss med lögner och lismande. Tänker ni nu förhindra att vi får den tillbaka genom att tvinga fram en ansvarslost snål budget?

Fler än 1000 pensionärer och fler än 100 åttio- och nittio-åringar i Klostergården undrar.

Fan tro't, sa Relling

Stadsmissionens härbärke sålt till lägstbjudande.

Förenade Care ska driva det med vinst.

Ordspråket: Fan tro't, sa Relling, uttrycker misstro med en biton av sarkasm enligt wiktinary. Verkar passa som rubrik!

Kim Larsen fyller 70 av Lucifer

Ja, det är hemskt vad åren rullar på. Kim Larsen, 231045-0637, den grovhuggne Köpenhamns-musikern, är numera bosatt i Odense och ledde det förmodligen mest populära rockbandet bland Danmarks pensionister, *Gasolin*. Själv såg han ut som en oregerlig tonåring upp i sextioårsåldern.

Mitt livs hittills enda rockkonsert var just med Gasolin i någon sorts idrottshall i Malmö dit jag hade lockats av en tonårig son. Det var skitbra. En bit in på 70-talet upplöstes dock bandet efter konflikter mellan Larsen och saxofonisten Franz Beckerle. Larsen har sedan dess spelat med ett gäng under namnet *Kjukken*. Till mina stoltaste musikminnen hör att jag med Röda Kapellet delade estrad med Kim Larsen på Raadhuspladsen under en av dessa danska valkampanjer vi blandade oss i.

Jag kommer att tillbringa bemarkelsedagen med att försöka sjunga fragment ur *Hva gør vi nu, lille du?*

När det oväntade inträffar ska vi vara anpassade av Marie-Louise Steiner

Det finns idag en modern livboj, den kallas klimatanpassning.

Det svenska samhället ska anpassas till det nya klimatet. Eftersom allt för lite gjorts de senaste årtiondena för att hejda utsläppen av CO2 ska vi nu istället anpassa oss till klimarhoten. Det låter ju helt galet eller hur? Men det lär bli nödvändigt och kommer att kosta mycket pengar.

Vi måste skydda oss mot allt fler sk oväntade väderhändelser: skogsbränder, plötsliga skyfall, översvämningar och stormar. En del av detta har redan överraskat. Minns stormen Gudrun eller den svåra skogsbranden i Västmanland 2014. Vem kunde ana dem?

Nu gäller det för kommunerna att klimatanpassa. Planerarna kliar sina huvud: Var kan ett våldsamt skyfall eller en storm slå till nästa gång? Hur förbereda samhället och människorna på det som kommer att inträffa? Vem kan förutse det oväntade?

Säg den kommun som de senaste årtiondena inte planerat för bostäder i *strandnära läge*. Minsta lilla å eller insjö som kan ge en glimt av vatten är attraktiv. Strandnära läge har blivit ett mantra för byggbolag och kommuner som vill dra till sig nya kunder och invånare. I städerna runt Sveriges kuster byggs febrilt, det ska vara luxuösa bostäder med stora balkonger nära vattnet, ibland till och med ute i vattnet. Läget, läget som de säger i branschen...

Men det finns kommunala planerare som ställer andra frågor om läget: Hur ska man kunna förhindra de katastrofer som kommer att inträffa i bebyggelserna i vattennära områden? Hur ska översvämningar förebyggas, vatten- och- avloppsledningar dimensioneras? Är det kommunernas ansvar att förhindra alla problem eller är det upp till var och en som valt att bosatt sig vid

vattnet? Försäkringsbolagen uttrycker redan tveksamheter att gå in och försäkra.

Nyligen publicerades en statlig utredning där man konstaterade att många kommuner i Sverige inte ens påbörjat sin klimatanpassning. En oväntad väderhändelse kan bli både dyrbar och farlig för kommunerna.

När Köpenhamn lamslogs av ett skyfall för några år sedan kostade den oväntade händelsen staden över en miljard kronor. Ett liknande regn i Malmö förra året beräknas ha kostat nära en halv miljard.

Regeringen har för de närmaste tre åren anslagit 400 miljoner till alla Sveriges kommuner att dela på för klimatanpassning. Det är en droppe i det stora havet, en livboj som inte bär långt när vattnet kommer forsannde.

Räntebidraget är absurt av Sven-Hugo Mattsson

Jag tror att räntebidraget infördes någon gång på 20-talet. Argumentet var väl att även de med låga inkomster skulle ha råd att köpa sin bostad. Då var det kanske rätt, idag är räntebidraget fel. Sydsvenskan visar i en artikel i måndags hur räntebidraget slår i olika Skånska kommuner. En genomsnittlig Vellingebo får 11 000 i bidrag. Den som bor i Östra Göinge får ”bara” knappt 3 000 i bidrag. En Vellingebo får i snitt nära 4 ggr mer i bidrag, jämfört med Östra Göinge. Lägg till detta att det finns skillnader inom kommunerna. Det är de rikaste som tar hand om större delen av bidraget.

En annan absurditet är att det här bidraget bara är åtkomligt för de rikaste, de som beviljas lån. För att få barnbidrag måste du ha barn. För att få socialbidrag måste du vara utblottad. Du måste väl tom sälja din bil om du har? För att få bostadstillägg, som bara går till pensionärer skall du ha så låg pension att du inte kan överleva utan bidrag. Dessa bidrag är klart reglerade, så inte räntebidraget. Du går till banken och får låna, i dagens läge generöst. Sen behöver du inte ens ansöka om räntebidrag, det löser sig automatiskt. Samma gäller för RUT- och

VILGOT

av Robert Nyberg

ROT-bidragen, samt bilbidrag. Du bestämmer, i stort sett, hur mycket du vill ha av dessa bidrag och rekviderar från staten. I sanning en upp och nervänd ordning.

Gökunge

När statsbudgeten läggs vet man, på miljonen när, hur mycket man behöver reservera för barnbidrag, bostadstillägg, garantipension med flera statliga bidrag. Men hur mycket man skall reservera i räntebidrag är en gissning. Hur mycket kommer människor att rekvidera, hur hög blir räntan?

Debatten

Jag hör just nu i radion en debatt om räntebidraget. Radion (SR) tar upp är hur fattiga familjer med lån kommer att klara sig om räntebidraget tas bort. 65 000 hushåll är beroende av räntebidragen för att inte gå under fattigdomsgränsen. En konstig debatt. Debatten förs som om räntebidraget skulle tas bort med en gång, det är fortfarande en majoritet emot i riksdagen. Debatten förs som om det finns något parti som skulle besluta om räntebidragets borttagande utan att kompensera just dessa hushåll och många andra hushåll som befinner sig i en utsatt situation. Inte ens någon i Alliansen skulle göra detta.

Ett förslag

Med de 27 miljarder, storleken på subventionen, skulle man kunna göra mycket bra. En del till kommunerna för att förstärka välfärden. En del för att höja upp garantipensionen och bostadstillägget. Så en del till att höja upp grundavdraget. Man skulle få ett mer jämställt och jämlikt samhälle och därtill en bättre välfärd. Bara genom att ta bort osunda subventioner till de rikaste.

Genmäle till Lucifer: Vi är i varje fall ense på en punkt – det behövs lösningar över blockgränsen av Ulf Nymark

I förra veckans VB replikerar Lucifer på mitt debattinlägg (nr 27) med anledning av Lucifers krönika i nr 26. Här ett genmäla som också får vara slutinlägg i denna debatt för min del.

Spårvägen

Jag är inte alls, som Lucifer tror, upprörd över att Lucifer har en annan syn på spårvägsutbyggnad än sitt parti. Jag konstaterade enbart detta faktum. För övrigt anser jag att Lucifer har fel som ser spårvägen som en ”trafik- och stads-byggnadsteknisk” fråga. Det är i hög grad en stadsutvecklingspolitisk fråga. Men ser en det som en teknisk fråga är det förstås lätt att förhandla bort frågan om spårvägsutbyggnad.

”Efter-valet-samtal” med FNL och andra borgerliga partier

Om FNL Lucifer påstår att jag i min artikel slog fast att ”FNL är ett borgerligt parti och därmed är saken klar, de går inte att tala med.” Jag skrev att FNL ”i allt väsentligt” är ett borgerligt parti. Och jag har aldrig påstått att FNL-arna av den anledningen inte går att tala med. De rödgrönrosa partierna diskuterade med samtliga borgerliga partier, inklusive FNL, men exklusive SD, efter valet om möjligheter till samverkan.

Det var, och här tvingas jag upprepa vad jag skrev i mitt förra debattinlägg, *FNL som avfärdade sådana inviter*. Jag noterar att Lucifer inte anför något som helst stöd för sitt

påstående om att MP och S inte ville tala med FNL. Noterbart är också att Lucifer i sin replik undviker att kommentera det faktum att han bevisligen har varit totalt vilse i valresultaten, när han i sin krönika påstår att FNL skulle tagit röster från MP.

Ense på en punkt – överenskommelse över blockgränserna

Lucifers slutkläm är något svårtydbar. En får intrycket av att han har svårt för att inse att V är med i den styrande koalitionen i Lund. Ett parti som är med och styr måste utan tvekan betecknas som ett styrande parti. Dessbättre tror jag att väljarna, i motsats till Lucifer, inser detta. Och när nu Lucifer tycks tvivla på V:s roll kan han lämpligen kontakta sin lokala partiledning och få bekräftat att de i samverkansavtalet mellan de rödgrönrosa skrivit under på att de är ett av fyra styrande partier.

Slutligen: roligt att Lucifer och jag i varje fall är ense på en punkt: den rådande parlamentariska situationen i kommunfullmäktige är ohållbar. Den måste brytas och det kan bara ske genom överenskommelse över blockgränserna.

En utflykt med Konsthallens vänner av Bengt Hall

I ett litet rum på Ystads konstmuseum finns Gerhards Nordströms makalösa bilder och installation av nazismens förbrytelser. Kring temat Mozart och musiken har den idag nittioårige konstnären gjort bilder av koncentrationslägerfångar å ena sidan och deras bödlar Hitler, Göring med flera å den andra.

Nordström har målat/kopierat Hitler i storformat, som de lät måla kopior av till samtliga tyska ambassader. Mindre tavlor av nazistkoryfeerna, något större för den extravagante Göring i guldrum, placerad på flygeln. Nazistledarna älskade Mozart och klassisk musik, de lät fångar spela medan de väntade på sin avrättning. Nordströms tavlor och skapelse sänder en isande

känsla av avsmak och om grymhetens borgerliga fasad. Idag när barbariska krigshandlingar, flyktingar, förföljelser av oliktankande fyller nyhetsflödet är Nordströms verk en angelägen konst i samtiden.

Detta är en liten del av lördagens utflykt till Ystad med Lunds konsthalls vänner. Vi gör en rundvandring på Ystads teater, beundrar gamla korsvirkeshus, tittar in i den gamla Mariakyrkan och besöker konstmuséet. Vi ser sådant man i normala fall lite slarvigt går förbi. Jag är tacksam för att jag fick följa med.

På hemvägen i Lund stannar jag till på Mårtenstorget och tittar in i konsthallen. Som vanligt är jag ganska ensam. Jag ser ett antal tyglappar som hänger ner från några pinnar. Cykelhjul på ett gammalt bord. Några slarviga skisser. Jag undrar vad konstnären vill säga med detta och undrar varför det är så tomt på väggarna.

När jag kommer hem läser jag nyfiket katalogen som man tydligen måste läsa för att förstå. Men jag blir inte klokare för det. Som vanligt, måste jag tyvärr tillstå, är utställningen i Lunds konsthall ointressant och känns ganska meningslös. Det är liksom de flesta utställningar de sista åren långt ifrån konst som berör. Konst i samtiden?

Skall vi subventionera bensinskatten i glesbygd? av Sven-Hugo Mattsson

I en interpellationsdebatt med Magdalena Andersson menade en moderat att de som bor i glesbygd bara har bilen som alternativ. Det finns ingen tunnelbana i glesbygd, det går kanske en buss högst två om dagen tyckte han. Han ville ha subventionerad bensin för de i glesbygd.

Det finns några invändningar mot det här resonemanget. Ett är att koldioxiden från fordonstrafiken och flyget håller på att ta kol på vår planet. Skall vi då subventionera bensinen?

Är de i glesbygd mer utsatta

Argumentet att de i glesbygd skall ha billigare bensin har funnit länge. Men är utgångspunkten i frågan utredd, finns det fakta som talar för en subventionerad bensinskatt är riktig. Har de i glesbygd sämre förutsättningar att betala gällande skatt. Jag är inte säker på det! Man har säkert lägre lön i glesbygd, men har man det sämre ekonomiskt när man räknar bort boende och andra livsnödvändiga utgifter?

En annan fråga är om glesbygdskörarna verkligen kör mer än i storstadsregioner. Jag är inte säker på det, skulle det ändå vara så finns redan en subvention i form av bilbidraget.

Klassaspekten

Det finns en klassaspekt på detta också, därför förvånar det mig att man kan höra argument för lägre bensinskatt i glesbygd även från vänster. Frågan är vad de, boende i glesbygd, som inte har bil, gör!

Vad gör de som inte får köra bil? Vad gör de som inte har råd med bil och aldrig heller kommer att få. Vad gör garantipensionären som är tvungen att leva på bostadstillägg för att klara sig. Vad gör den lågavlönade?

Moderaten ovan bryr sig inte om dessa grupper. Men det vore mycket bättre att kämpa för en bättre kollektivtrafik i glesbygd än subventioner till de som trots allt har det bäst i samhällen, de som har bil.

Att höja bensinskatten är perfekt ur fördelningssynpunkt, det drabbar den rike mest, medan den riktigt fattige nästan inte alls drabbas.

Vad är glesbygd?

Jag tror man enkelt kan avfärda förslaget om lägre bensinskatt i glesbygd med att det inte är möjligt att genomföra. Är Torna Hällestad glesbygd? TH ligger nära tätorterna Lund och Malmö, men har av någon anledning dåliga bussförbindelser. Är Simrishamn glesbygd, ja det är det säkert. Här är långt till de stora tätorterna och jobben, Malmö, Lund och Kristianstad. Är Habo, Bankeryd, Oxelösund och Trosa glesbygd. Så, var tusan drar man gränsen, vilka bensinmackar skall ha subventionerad bensin. Hur ser man till så att de som egentligen inte skall ha subvention kör över gränser och tankar massor av bensin.

Det är ockupationen, dumbom! av Gunnar Olofsson

Nya "utbrott" av våld i Palestina och medias fokus ligger helt på de israeliska judar som attackerats, och i 6-7 fall dödats, av unga knivbeväpnade palestinier. Mer i bakgrunden har hittills uppemot 30 palestinier dödats, över 600 fångslats och runt 2 700 skadats av den israeliska armén och illegala judiska bosättare. De flesta av palestinerna har inte varit inblandade i några knivdåd utan demonstrerat fredligt mot ockupationen eller, i vissa fall, kastat sten på israeliska soldater. Några, bland annat en gravid kvinna och hennes lilla dotter, har dödats i provocerade flyganfall.

Man frågar sig om det nu är den tredje Intifadan som börjat. Kanske det. Eller kanske snarare den fjortonde. Det palestinska upproret har pågått oavbrutet, med olika intensitet, i många årtionden. Den första egentliga Intifadan kan räknas till år 1936 och riktade sig mot den brittiska ockupationen. Upproret varade i tre år innan ledarna till sist tillfångatogs, torterades och dödades av kolonialmakten.

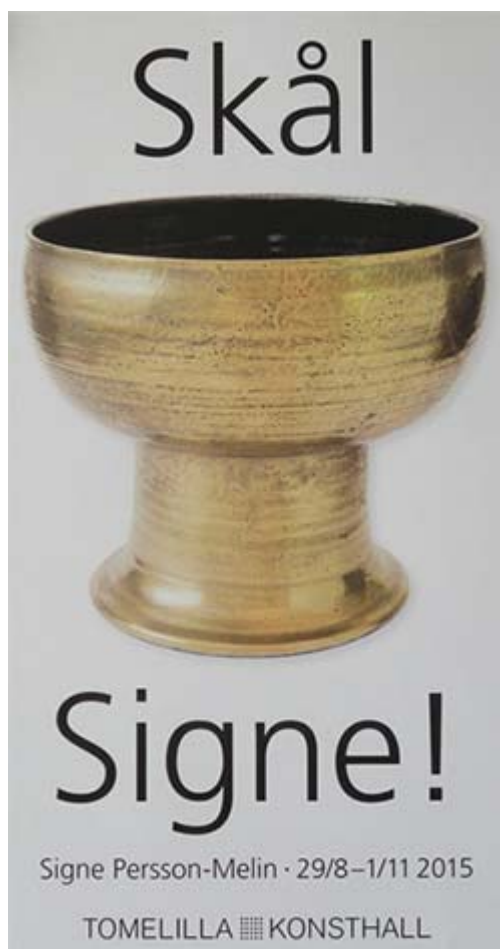
Dagens motståndsmän och aktivister har inga egna minnen av upproret 1936. Knappast heller av "Sten-Intifadan" 1987 eller, i vissa fall, ens av "Al-Aqsa-Intifadan" år 2000. Var tid bär fram sitt eget motstånd och har sina egna ledare. Men motståndet mot ockupationen, mot fördrivningarna och osynliggörandet av den palestinska ursprungsbefolkningen, fortsätter.

Den svenska regeringen, EU och media i västvärlden spelar nu förvånade och överraskade och väljer att - likt den israeliska regimen - betrakta det som sker som ett utbrott av oförklarligt våld, och något som måste stoppas med mer våld. Men det här är inte oförklarligt utan en logisk konsekvens av den långvariga och fortfarande högst påtagliga ockupationen av Palestina, och

den fortgående diskrimineringen av palestinierna i Israel. Det är, kort sagt, det ständiga upproret vi ser fortsätta, och problemet är förstås inte de enskilda våldsdåden. Det är ockupationen, dumbom!

Skål Signe! av Lotte Möller

Som VB:s helt självutnämnda utställnings-spanare vill jag denna vecka rekommendera, för att inte säga ordinera, en utfärd till Tomelillas konsthall där utställningen Skål Signe! pågår t o m söndag 1 november. Man kommer dit med SkåneExpressen 5 som kör en gång i timmen, avstigning vid Tomelilla station.

Signe är lika med Signe Persson-Melin, en av våra stora keramiker och formgivare. Hon slog igenom för sextio år sedan på utställningen H55 med sina nu klassiska kryddburkar med korklock och har sedan dess berikat våra kök, våra bord och vår vardag med tallrikar, glas, bestick, koppar, muggar, fat, skålar, kannor, krukor och burkar – bruksföremål som gör sig outhärliga genom att förena skönhet, chosfrihet och tålighet. Hon har arbetat för industrin (till exempel Boda, Höganäs, Rörstrand) och varit professor på Konstfack men i alla år också haft en egen verkstadsproduktion hemma i Malmö. Plus gjort offentliga utsmyckningar, exempelvis på T-centralen i Stockholm tillsammans med Anders Österlin. I somras fyllde hon nittio och är fortfarande nyskapande. Skål Signe!

Kan vi fortfarande tala om skönhet?

Och dåtidens motto, skönhet åt alla och vackrare vardag, håller det fortfarande? Skönhet är inte neutralt. För vem skapas det vackra och vem har råd med det? Och är inte fulhet lika beklämmande nu som då? Signe Persson-Melins verk ställer sådana frågor, samtidigt som utställningen är svindlande vacker.

(Ur Thomas Millroths recension i Sydsvenskan 5/9)

Israeliskt våld i Jerusalem och på Västbanken av Gunnar Stensson

När staten Israel grundades 1945 fördrevs 700 000 palestinier från sina hem. I september samma år mördade Stern-ligan fredsförhandlaren Folke Bernadotte. I ledningen för terrorgruppen satt Shamir, som senare blev Israels premiärminister.

Sedan 1990-talet har det israeliska våldet eskalerat. På den ockuperade Västbanken bor nu fler illegala israeliska bosättare än palestinier.

Bosättaren Baruch Goldstein mördade 29 palestinier och skadade ett hundratal i en helgedom i Hebron den 29 september 1994.

Ett år senare mördades premiärminister Rabin på ett fredsmöte av en israelisk nationalist, Yigal Amir.

År 2000 provocerade Ariel Sharon en intifada genom att tåga upp på Tempelberget.

2008-09 ödelade Israel Gaza för första gången.

2012 kom ett nytt anfall.

Sommaren 2014 dödade Israel 1400 civila palestinier i Gaza, varav 501 barn. I samma krig omkom 4 israeliska civila.

Den senaste veckan anföll en arabisk trettonåring en jämnårig israelisk pojke med kniv. Följden blev fler knivattacker i Jerusalem och på andra ställen. Det beklagas av alla, men är samtidigt betecknande för vart Netanyahus politik har fört Israel.

En oskyldig eritrean blev härom dagen skjuten av israelisk militär och sedan misshandlad till döds av en israelisk folkmassa.

Israels regering uppmanar israelerna att bära vapen när de rör sig i Jerusalem. I tisdags

misstänktes en palestinsk tonårstjej vara beväpnad och sköts. Hon lär fortfarande leva.

I Jerusalem bygger israelerna murar mellan israeliska och arabiska stadsdelar.

Hittills har oroligheterna skördat cirka 35 dödsoffer, varav 4 eller 5 israeliska.

Den högerextreme KD-politikern Lars Adaktusson, som nyligen medverkade till att stjälpna decemberöverenskommelsen, gavs i Sydsvenskan den 20 oktober möjlighet att fylla en helsida med israelisk propaganda under den långa rubriken ”Europeiska unionen och i synnerhet den svenska regeringen har ett särskilt ansvar när det gäller att tala klarspråk med palestinierna.”

Det egendomliga är att den långa artikeln inte innehåller ett enda ord av kritik, vare sig mot den israeliska politik som har skapat det spända läget i Jerusalem, eller mot Israels våldsamma reaktion på oroligheterna.

Israels lika okunnige som brutale premiärminister Netanyahu skyller Förintelsen på palestinierna. Den internationella judendomen, president Obama, Angela Merkel och den svenska regeringen reagerar med sorg och bestörtning.

I Malmö genomfördes en solidaritetsaktion till stöd för Palestinas folk söndagen den 18 oktober. Den stördes av några åskådare som ropade våldsbejakande slagord på arabiska. Detta noterades av israeliska agenter och föranledde en protest från Israels ambassadör Isaac Bachman.

Under rubriken ”När våld i Mellanöstern ekar i Malmö” ekade Henrik Bredberg den israeliske ambassadörens propagandautspel i Sydsvenskan 21 oktober och bidrog därmed till smutskastningen av Malmö som en antisemitisk stad.

På samma sätt agerade Sydsvenskan i samband med en demonstration mot det första Gaza-kriget 2008-09.

Desorienterade palestinska flyktingars förlöpningar får uppväga israeliska massmord. Sydsvenskan har bidragit till att framkalla den psykos, underblåst av israelisk propaganda, som bland annat har förmått unga judiska Malmöbor att emigrera till Israel.

Henrik Bredberg misstänkliggjorde också den socialdemokratiska riksdagsledamoten Hillevi Larsson för att hon talade vid demonstrationen.

Hillevi Larsson är känd för sitt mod att ta ställning för rättvisa och mänskliga rättigheter, även när hon vet att det leder till försåtliga insinuationer i regionens största tidning, insinuationer som öppnar för råa påhopp i sociala medier. Vi är många som beundrar henne.

Vi fördömer Sydsvenskans ledarredaktions ensidiga ställningstaganden i konflikten Palestina-Israel som i årtionden förgiftat debatten.

Medborgarförslag

Bygg en estrad vid plaskdammen i Klostergården!

I somras återinvigdes fontänen och plaskdammen invid Klostergårdens centrum i ny och vackrare form. Den blev en omedelbar succé. Varje dag hördes barnens rop och skratt medan föräldrarna njöt av solen eller i de lummiga trädens skugga. Somliga satt kvar långt in på sommarkvällarna.

En sensommarkväll bjöd Klostergårdens byalag på konsert. Många samlades, men strax före konserten började det duggregna, vilket ledde till att den måste inställas, eftersom den elektroniska utrustningen skadades av vätan. Detta hade kunnat undvikas om det funnits en estrad med tak och golv i sluttningen nedanför pumphuset. Publiken dröjde i det längsta kvar i skydd av trädkronorna.

Det finns också behov av bänkar med skugga för solen, dels i trädningen vid gångvägen och dels väster om dammen där de flesta barnfamiljerna uppehåller sig. Många äldre har uttryckt önskan om fler bänkar längs gångvägarna till centrum. Det har hänt att sällskap skadat gräset genom att grilla, vilket kunde undvikits genom en grillplats i hörnet närmast skolan.

Vi föreslår alltså

att man bygger en enkel estrad i sluttningen nedanför pumphuset;

att fler bänkar placeras vid gångvägen och väster om dammen;

att en grillplats anordnas i det västra hörnet vid skolan och

att man ser över möjligheten att sätta ut bänkar för äldre längs gångstigarna till centrum.

Lund den 19 oktober 2015

Jan Engvald, Nordanväg 10

Gunvor Ekvall, Blidvädersvägen 4 N

Sonja Kellerman, Sunnanväg 2 M

Gunvor Arrhén, Sunnanväg 14 L

Sonja Ekman, Sunnanväg 14 L

Ove Sandell, Sunnanväg 6 M

Colette Benyamine, Sunnanväg 14 K

Eva Lagercrantz, Sunnanväg 14 M

Ingrid Petersson, Tordönsvägen 14 L

Ann-Britt Hansson, Virvelvindsvägen 4 P

Gerd Westergren, Sunnanväg 6 B

Marie Hegnelius, Vårvädersvägen 4 G

Gunnar Stensson, Vårvädersvägen 4 G